

Obsah:

K listopadu.....	1
Výtah z jednání staršovstva 3. 10. 2024.....	2
Marie Uhlířová 80.....	3
Dvě poznámky.....	7
Dobrych zpráv není nikdy dost.....	8
Koláčování.....	9
Antonín Balabán:	
Vzpomínky ze života evangelického faráře.....	9
Kalendář na listopad 2024.....	12

K listopadu

patří vzpomínání na ty, kdo nás předešli za okraj tohoto světa a života.

Hned začátkem listopadu se slaví Památka zesnulých, lidově Dušičky. Původně to byl den, který zejména římskokatolická církev spojovala s modlitbou za duše v očistci. Ke konci listopadu zase v liturgickém kalendáři bývá poslední neděle církevního roku, kterou vzpomínání na zemřelé věnuje luterská tradice. Říkává se jí také Neděle věčnosti.

Má se naše připomínání zesnulých dít na „Dušičky“, tak jak to dělají nejen římsští katolíci, ale i mnozí naši necírkevní sousedé a známí? Nebo raději o Neděli věčnosti, protože to je protestantská tradice?

Přiznávám, že v této otázce se cítím nevyhraněně svobodná. Důležité mi přijde hlavně to, aby se to dělo. To vzpomínání. To rozvzpomínání na konkrétní lidi, na to, jací byli, na to, co jsme s nimi či díky nim zažili, na to, jak nás ovlivnili.

A ne, nemyslím si, že vzpomínat na někoho znamená připomínat si jen to dobré či zesnulé nějak uměle velebit.

Některé vzpomínky třeba nejsou příjemné.

Něco i zabolí, když to vytane na paměti.

Ale i to bolavé se nějak propadlo do toho, jací dnes jsme.

Já sama ono vzpomínání nespojuji nutně ani s návštěvou konkrétních hrobů na konkrétních hřbitovech – za svými rodinnými příslušníky bych musela na dva brněnské hřbitovy, kdybych ale měla přidat i ty, se kterými jsem se v minulých letech loučila ve společenství církve a na které si určitě chci vzpomenout, musela bych toho objet mnohem víc.

Tak zapálím svíčky. Ne z nějaké pověry, ale s vědomím, že světlem pro

mě i pro mnohé další je Ježíš Kristus. Sednu si s čajem. Podívám se na staré fotky. Zkusím vzpomínat. Na ty, kdo byli. A já věřím, že pořád nějak jsou.

Nemusím se za ně modlit. Dost pevně věřím, že o jejich dalším bytí či místě pobytu nerozhoduje moje modlitební úsilí, ale Boží láska – tedy něco bytostně spolehlivého a mnohem jistějšího než moje vratké snahy.

To však neznamená, že modlitba k tomu vzpomínání nepatří. Jednu z knihy *Ty jsi se mnou* (Biblion, 2021) nabízím, milí čtenáři, i vám:

Pane Bože, myslíme na ty, co byli, na ty, kteří nám umřeli, kteří pro nás byli důležití. Někdy se nám na ně vzpomíná už hrozně těžko. Ale víme, že taková, jací jsme, jsme také díky nim. Děkujeme za ně. Za to, cos nám dal skrze ně.

Myslíme na vlastní smrt, jaká bude, kdy; co po ní. Prosíme, nějak nás povzbud', ať se nebojíme. Prosíme, abychom, až to přijde, cítili tvou blízkost, tvé milosrdenství. Myslíme na dny, které máme. Děkujeme za ně. Prosíme, pomoz nám, ať je nepromarníme. Jsou v nás promíchány smutek, vzpomínky, otázky, strach, naděje... Prosíme, buď v tom s námi.

Saša Jacobea

Výtah z jednání staršovstva 3. 10. 2024

- příprava voleb do staršovstva – rekapitulace 11 kandidátů, seznam členů s hlasovacím právem, procedura voleb ve dvou krocích (presbyteři, náhradníci), návrh na mandát nového staršovstva až od 23. 11., návrhy zapisovatele, skrutátorů a verifikátorů
- poděkování končícím presbyterům proběhne o 1. adventní neděli 1. 12.
- příprava výjezdního staršovstva 22.-24. 11. – úkoly, program
- upřesnění k úkolům synodu a na konvent: stanovisko našeho sboru k změnám CZ v souvislosti s transformací JJ, změna funkčních období, možnost církevního sňatku osob stejného pohlaví – ve všech třech případech souhlas
- potvrzení delegátů na konvent: S. Jacobea, J. Cihlová, F. Härtel, v případě potřeby 1. náhradník J. Mašek

- k přípravě oslav 60. výročí vzniku samostatného sboru – kalendář na rok 2024 s fotografiemi br. Hlavy je již v tisku, vlastní připomenutí s kázáním syn. seniora bude 12. 10. 2025, redakční rada sborníku J. Cihlová, L. Härtelová, I. Hellerová, J. Mašek, příp. další přizvaní.
- informace o prvním setkání dětí a 5 konfirmandů
- příprava sborové dovolené 2025 – 28. 6.-5. 7. v Rakousku, zařizuje P. Geier
- informace o sborových účtech u Moneta Moneybank
- informace o schůzce s budoucí sborovou účetní A. Musilovou
- rozhodnutí o ukončení používání „kuponů“ k 31. 12. 2024
- informace o grantu na úpravu liturgického prostoru
- fungování skupiny Pomoc a gratulací k narozeninám
- oslavy kulatých jubilei aktivních členů – možnosti
- žádost o nocování dětí ze ZŠ Filipka – tentokrát termínově nevyhovuje
- návrh na konání koncertu Evangwingu 24. 11. – s díky přijato
- informace o projektech Zažít město jinak – v roce 2025 bychom se měli zapojit – a hledamboha.cz – zatím se aktivně nezapojíme.

Příští řádná porada staršovstva: 7. 11. 2024 v 19:00 hod., své případné podněty adresujte, prosím, Saše Jacobea či Janu Maškovi (ideálně e-mailem).

Marie Uhlířová 80

Před sedmi lety nás zasáhla nečekaná smrt ing. Marie Uhlířové, s níž jsme se potkávali téměř každou neděli v kostele a která byla dlouhá léta presbyterkou dějvického sboru. V říjnu 2024 by se dožila osmdesáti let. Maruška se svým nakažlivým optimismem chybí.... Jsme rádi, že se ale můžeme potkávat s jejími dvěma dětmi: Pavel Geier je členem staršovstva a Hana Ansorgová oporou altové sekce Našich pěvců. U příležitosti nedožitých narozenin jsme zavzpomínali....

Kdybyste měli bez dlouhého přemýšlení vyjádřit jedním nebo několika slovy, co maminku nejvíc charakterizovalo, co by to bylo?

H: Přiznávám, bez přemýšlení mi to nejde. Pro mě byla člověkem, který přesně ví, co chce a jak to chce pro sebe i svou rodinu. Současně se vždy zajímala a byla vnímavá k mnoha dalším lidem ve svém okolí. Extrovert, žena, která přirozeně potřebuje ke svému životu širokou síť vztahů v rodině i mimo ni, s přáteli i kolegy v práci.

P: Pokud by to mělo být jedno slovo, tak určitě RODINA.

Pojďme ke kořenům: kdy a kde s Maruška narodila a z jaké rodiny pocházela?

H: Narodila se v Praze jako druhé dítě do rodiny drobného živnostníka. Tatínek / děda byl domovník, řemeslník, snad zámečník a domnívám se, že i opravoval plynové spotřebiče. Maminka / babička byla v domácnosti. Bratr Jiří byl o 10 let starší. Bydleli ve velmi malém bytě na „Kulaťáku“, dnes Vítězné náměstí. Její rodiče byli evangelíci.

Dětství prožila v nelehké době 50. let. Vyprávěla Vám o svém dětství? Jak je zpětně viděla s odstupem let?

H: Když o tom přemýšlím, myslím, že mamka hodně žila přítomností a případně budoucností. Když už výjimečně přišla řeč na minulost, vnímala jsem jako dítě informace a někde pod nimi zprávu: „Bylo to tak, jak bylo, a bylo to tak, jak mělo být“.

Po válce si rodiče postavili rodinný domek v Zelenči u Prahy, ale zřejmě díky zdravotnímu stavu babičky tam nebydleli. Dům nakonec prodali relativně nedlouho před měnovou reformou. Část rodiny pocházela z východních Čech pod Orlickými horami, konkrétně z okolí Častolovic, a vím, že tam mamka jako dítě trávila prázdniny. Pro městskou holčičku

bylo léto na statku jistě velkou a zajímavou změnou.

P: Minulost a vzpomínky nebyly u nás doma příliš častým tématem. Jedna úsměvná vzpomínka z dětství byla na prázdninovou návštěvu příbuzných u Častolovic, kde ji porazila koza při dojení, což rozesmálo okolní děti, které ale následně hltaly její popisy filmů z pražských kin.

Co vím od jejich dvou bývalých spolumládežníků, kteří jsou z dejvického sboru, od Marka Světlíka a Jíry Hlavsy, byla Maruška hodně aktivní ve sdružení mládeže...

H: Zase tak často o tom nemluvila, ale domnívám se, že společenství evangelické mládeže ji velmi ovlivnilo a bylo pro ni opravdu důležité. A nebyla to jen víra, ale spíš intelektuální a sociální společenství přátel. Přátel, kteří byli součástí celého jejího života.

P: S nejlepší kamarádkou Janou Slámovou (roz. Hřivnovou) byly prý nerozlučná dvojice a evangelická mládež byla jejich „druhým domovem“. Co vím, tak na tato léta vzpomínala jen v dobrém a jako na období, které pro ni bylo důležité a formující.

Co maminka vystudovala?

Mamka vystudovala nejprve střední ekonomickou školu a pak následně ekonomický obor na stavební fakultě ČVUT. Rozpočtování staveb se pak v různých firmách věnovala celý život, a dokonce i několik let v důchodu. Kromě práce se snažila nalézt čas i na koníčky, jako vážnou hudbu, návštěvy výstav výtvarného umění. Po revoluci si pak docela s viditelnou radostí užívala možnost nově cestovat.

Jaká byla vaše rodina?

H: Narodila jsem se, když mamce bylo 26 let. V rodném listu mám jako místo narození Kladno, ale žili jsme tam jen krátce, snad jeden rok. To proto, že táta pracoval jako energetik v Poldi Kladno. Brzy jsme se vrátili zpět do Prahy. Jedním z důvodů byla smrt dědy a zdravotní stav babičky.

P: Já jsem se narodil už v Praze 6 (mámě bylo tehdy 29), do bytu v dnešní Kafkově ulici.

H: V roce 1975 jsme se – už po smrti babičky – stěhovali do nového bytu na Jižní Město – „na dohled“ k Hlavsovým. Často jsme si hrávali s Petrem a Madlenkou Hlavsovými a tady dokonce jedna moje reálná vzpomínka: paní Hlavsová dělala úžasné svačinky – plátky jablíčka potírala nutelou, dobrotá!

V roce 1978 se rodiče rozešli a přestěhovali jsme se na Letnou, nedaleko Strossmayerova náměstí. My děti jsme získaly druhého tatínka i další prarodiče, ačkoliv jsme jim říkali Jardo, teto a strejdo, a v neposlední řadě i jezevčici Kačenku. Pro mamku se v téhle životní změně otevřel opět prostor pro aktivní zapojení do sborového života dejvického evangelického sboru, k přátelům a známým.

P: Dětství i mládí vnímám ve vzpomínkách jako spokojené a šťastné. Máma na tom měla samozřejmě i přirozeně zásadní podíl a rodina pro ni byla na prvním místě. Myslím ale, že ve velmi těsném závěsu za rodinou následoval sbor, jeho život a všechny vazby a vztahy, které s ním souvisí.

Maruška byla jedním ze sloupů dejvického sboru. Co pro ni znamenala v životě víra?

H: Jistě pro ni byla důležitá a měla přirozeně velkou potřebu k ní vést i nás děti. Tedy já jsem asi docela ojedinělým příkladem otevřenosti evangelického společenství. Nepokřtěná, avšak potvrzená ☺.
- Myslím, že to bylo opět společenství sboru a žitá přátelství, která také vyživovala její život. A že považovala za přirozené, že je ve sboru aktivní i v roli členky staršovstva.

P: Jak jsem již napsal, sbor byla její druhá rodina a víra přirozená součást jejího života. - Když odešla do důchodu, naplňovala si svůj čas zejména vnoučaty Šimonem a Zuzkou. Víím, že se těšila a připravovala na diskusní témata při pravidelných obědech s přáteli / kamarádkami ze sboru. Ráda cestovala a stále měla hodně plánů. Odešla velmi, velmi nečekaně na začátku května 2017 ve svých 72 letech.

H: Odešla z plného zdraví a s kalendářem popsaným akcemi na půl roku dopředu. Může se nám zdát, že to bylo brzy, že si mohla užívat vnoučat a pravnoučat... Ale už tehdy - přes smutek a slzy - jsem hluboko věděla, že je to v pořádku, že to tak má být a její duše ví.

Za rozhovor děkuje Lydie Härtelová

Dvě poznámky

První poznámka

V tomto měsíci budeme volit část staršovstva našeho sboru. Jak známo, v naší církvi máme presbyterně – synodní zřízení. Staršovstvo v tom má důležitou, a zcela nezastupitelnou úlohu. Víím, že leckde dnes, z různých důvodů, příprava výběru presbyterů není snadný úkol. Není to však zřejmě problém jen dnešní doby. Už výraznému faráři a spisovateli Janu Karafiátovi v jeho Pamětech záleželo na „probuzeném presbyterstvu, které by se pájilo spolu s ním o ty nejvlastnější věci Pána Ježíše“. Zároveň však klade vážnou otázku, kde je ale najít. Ze své dlouholeté presbyterské služby i kurátora s pokorou víím, jak tato služba může být radostná, ale také i náročná. Doporučuji v tomto smyslu si přečíst pastorální dopisy apoštola Pavla, zejména První list Timoteovi. Asi tím nejpodstatnějším úkolem presbytera je umět sdělit druhým, co je jeho jednoznačným

zdrojem naděje. A tak přeji našemu staršovstvu horlivost a věrnost Božím věcem.

Druhá poznámka

V současné životní etapě prožívám se ženou naprostou změnu dělby práce a odpovědnosti za fungování naší domácnosti. O tyto nutné a potřebné činnosti se do nedávna, více jak šedesát let, bezvadně starala především moje žena. V této souvislosti mne proto zaujal úvodník sestry farářky Trgalové „ O praní“, uveřejněný v říjnovém Souterrainu. Díky vnučce jsem se seznámil i s manipulací pračky. Avšak, na rozdíl od Magdy Trgalové, netřídím prádlo tak vzorně jako ona. A tak zakončím, že na stará kolena doháním, co jsem v mládí zanedbal.

Pavel Prosek

Dobrych zpráv není nikdy dost

A výborných zpráv, které jsou navíc ještě trochu spojené s naším sborem, to už vůbec ne. Nemohu si to tedy nechat pro sebe.

Společnost Martina Luthera ve Wittenbergu, založená roku 1918, od

roku 1995 uděluje ceny za výjimečné doktorandské práce spojené s odkazem Martina Luthera MARTIN LUTHER PREIS. Letos tuto prestižní cenu obdržela za svoji doktorandskou práci UTRAKVIZMUS A KONFESE V ČESKÝCH ZEMÍCH V 16. STOLETÍ paní Christine Marianne Schoen. Že vám to nic neříká? Ale ano. Kristýna je vnučkou manželů Boškových a v době svých studií na ETF v Praze navštěvovala náš sbor a také zpívala v Našich pěvcích.

Je tak první ženou s českým občanstvím, která tuto cenu obdržela.

Kristýně moc blahopřejeme a těšíme se, že ji zase někdy u nás ve sboru uvidíme.

Na fotografii Kristýně předává cenu ministr-prezident země Sasko-Anhalt Reiner Hazeloff.

Marta Študentová

Koláčování

Nezapomeňte na neděli 3. listopadu, kdy se odehraje KOLÁČOVÁNÍ a BUCHTOVÁNÍ. Současně bude prodej kvalitních věcí, které můžete nabídnout (ne, které vám doma překáží). Můžete pozvat i své přátele. Předem velmi děkujeme.

Jana Kohoutová

Antonín Balabán: Vzpomínky ze života evangelického faráře

Pěkný informativně záslužný článek bratra kurátora Maška Ukrajinské souvislosti Tolerančního patentu v zářijovém č. Souterrainu mne podnítil, abych si oživila knihu vzpomínek bratra faráře Antonína Balabána, který na části území Haliče tehdy většinou obývané tzv. Volyňskými Čechy - po dobu dvanácti let v době naší první republiky vynikajícím způsobem plnil své poslání (1927-39).

Zde spolu se svou manželkou Annou roz. Trojanovou založili rodinu se čtyřmi dětmi, a vybudovali v celé oblasti nádherný sborový život - zhruba 150 let po tolerančním patentu.

Vzpomínky barvitě a zasvěceně popisují podmínky života českých

evangelíků na tehdejší polském území. (Později, po konci 2. sv. války bylo z příkazu Stalina toto území, jehož centrem bylo městečko Luck, přičleněno k SSSR, dnes patří západní Ukrajině.)

V době mezi dvěma válkami žilo na tomto území společenství chudých lidí, avšak otevřených Boží zvěsti, zvláště za působení tak skvělého kazatele a opravdového člověka, jakým Antonín Balabán byl. Dokázal zde v rámci několika kazatelských stanic vytvořit mnohačlennou církevní rodinu, jejíž vzájemné vztahy a bohatý společenský a kulturní život přitahovaly značnou část příslušníků katolického i pravoslavného vyznání. Mnohde k evangelickému vyznání přestupovaly nejen jednotlivé rodiny, ale i celé vesnice.

Jsem udivena, jak čtivou a živou faktografickou formou dokázal autor několik desítek let po návratu do vlasti, a bohatě vyplněnou církevní službou, na počátku svého penzijního věku své vzpomínky vyobrazit.

Jeho řádky čte člověk bez dechu jako nejkrásnější román. Ta živoucí krása silného sborového života naplněného oddaným spolehnutím na pomoc Nejvyššího, mne hluboce dojíhá.

Na poslední cestě bratra faráře Antonína Balabána na sněženský hřbitov doprovázelo spolu s velkou rodinou, na čtyři tisíce jeho příznivců ze všech jeho působišť - i tehdy pětiletá Klára, kterou dědeček ještě na Hanspaulce křtil, a tříletý Mikuláš, pokřtěný ve Sněžném.

Přála bych si, aby tuto knihu původně určenou rozvětvené rodině, a k vydání uvolněnou a připravenou autorovou dcerou Lydií Cejpovou a jejím synem Tomášem Cejpm (dnes farářem v Libčicích nad Vltavou) byla znovu reedičně vydána a dostala se tak i současným členům evangelických sborů, zvláště jejím presbyterům.

Letošní rok vzpomínáme 41 let od dědečkova úmrtí (14. 7. 1983).

Knihu - Antonín Balabán: Mé vzpomínky. Život evangelického faráře. - vydalo nakladatelství Eman v r. 1993.

Znovuvydání této nádherné knihy bych ráda z části podpořila.

Jaroslava Slánská

Rodinná neděle 20. 10. 2024, kázala sestra A. Jacobea na Ž. 146 a Žd. 4, 12 o uzdravení posedlého v Gerase na téma stopy -... tenhle chlápek, vysvobozený od posedlosti, od zlých duchů je další Ježíšova stopa, takhle to vypadá, že když Ježíš někam přijde, přichází úleva ... vlastně i my můžeme být takovou Ježíšovou stopou – když si to, co pro nás dělá a znamená Ježíš, Boží láska, nenecháme pro sebe, ale budeme o tom vyprávět těm, se kterými se známe, tam kde jsme doma, kam patříme.“

Foto a text Marek Světlík

Kalendář na listopad 2024

Bohoslužby 9:30	3. 11. VP	M. Trgalová, pověření katechetky Markéty Petříčkové
odkaz na on-line vysílání najdete zde:	10.11.	S. Jacobea, rodinné, sborové shromáždění
<u>dejvice.evangelnet.cz/</u>	17.11.	S. Jacobea
<u>line-vysilani</u>	24.11.	P. Gallus
	1.12. VP, 1. adventní	SJ + MT, křest P. Peška a V. Geierové

Přímý odkaz na YouTube kanál ČCE Praha – Dejvice:

youtube.com/channel/UCw6RIL-UOfsQl2H8Ik-Fw

Mládež (13+)	čtvrtek v 18:30-20:00, (7. 11. Střešovice, 14., 21. a 28. 11. Dejvice)
Konfirmandi /děti	neděle 10.11. po bohoslužbách (informace a přihlašování u farářek)
Děti + maminky	čtvrtek 7. a 21. 11. v 9:30-11:00
X-cátníci	úterý 12. 11. v 19:00, téma: „věčný život - co to pro nás znamená“ (info: M. Volný, martinvolny@seznam.cz)
Naši pěvci	středy v 18:30-20:30
Zpívání	pátky v 9:15-10:15
Diakonie Stodůlky	
Obcování	pondělí 25. 11. v 19:00 téma: „Albánie“ (info: A. Bohatová, andrea@ablingua.cz)
Biblická hodina	úterý v 15:30-16:30
Klub poznávání	čtvrtek 14. 11. v 9:30, téma: „Vzpomínky na Izrael“ (Jaromír Matouš)
Staršovstvo	čtvrtek 7. 11. v 19:00 + výjezdni 22.-24. 11. Mnichovo Hradiště
Ostatní	2. 11. setkání učitelů nedělních škol 3. 11. Koláčování (po bohoslužbách) 3. 11. instalace faráře Marka Zikmunda (Střešovice) 9. 11. konvent PS (Vinohrady) 10. 11. sborové shromáždění s volbou staršovstva 20. 11. mazání chlebů pro lidi v sociální nouzi 24. 11. koncert Evangswing 25. 11. poslední křestní katecheze dospělých

**Uzávěrka listopadového čísla Souterrainu
je v neděli 17. 11. 2024. Číslo vyjde 24. 11. 2024.**

SOUTERRAIN - sborový zpravodaj. Založen v Dejvicích v dubnu 1992. Až na výjimky vychází pravidelně poslední neděli předcházejícího měsíce. Adresa redakce: Mgr. Eva Henychová, Radčína 12, 161 00 Praha 6 – Liboc, tel.: 730 196 658 (večer), henychova@atlas.cz
Adresa sboru: Farní sbor ČCE v Praze - Dejvicích, Dr. Z. Wintra 15, 160 00 Praha 6, tel.: 737 517 413 (Saša Jacobea), tel.: 777 213 718 (Magdaléna Trgalová), tel.: 739 246 347 (Marta Študentová), <http://dejvice.evangelnet.cz>, dejvice@evangelnet.cz

Bankovní spojení: č. ú. 2400319773/2010, var. symboly: salár =101, Jeronýmova jednotka =102, personální fond=103